

(המשך מעמוד 14)

נסיעה מן הבית למקום העבודה. מאכן שכימט כל השופטים הם עברייני מס. 15 אלק ל"י ברוטו. דוגמה זו הביי אה גם מישלחת השופטים, שהתייצבה בפני ועדת הכנסת. הם אמרו כי קשה לדרוש מהם לשפוט אורחים על עבירות-מס, כאשר כל שופט גם הוא בחזקת עברייין כזה.

המישלחת הביאה כדוגמה שופט מכור בד, המקבל הוצאות-רכב בעוד המדינה מעמידה לרשותו מכונת-שרד. לדעתם, זהו מצב בלתי-ינסבל. הם דרשו כי יבוטלו כל העיוותים, וכי השופטים יקבלו שכר גלוי וחוקי שיאפשר להם קיום-בכבוד כמעמדם. חברי-הכנסת השיבו למישלחת, כי כדי לתת לשופטים בגלוי את ההכנסה שהם מקבלים כיום, יש לשלם להם שכר ברוטו של 15 אלף לירות לחודש. ממנו יישארו להם 4000 לירות. גובה המשכורת ברוטו העלה את הרעיון להעניק לשופטים מעמד כשל חברי-הכנסת.

בהלה גוררת חיסכון

מיספרן המנופה שז

ישיבות ועדת-הכספים

הופחת — החיסכון היה

מיידי

אחד מקישרי-השתיקה הגדולים ביותר בכנסת, היה קשר אש"ל קרגמן. כל חברי הכנסת ידעו כי יושב-ראש ועדת-הכספים, ח"כ ישראל קרגמן, קובע שש ישיבות

י"ר קרגמן
הטו שכס לחיסכון

שבועיות קבועות של הוועדה שלו. כדי שחבריה יוכלו להגיש חשבונות אש"ל, המגיעים להם עבור כל ישיבה בה הם משתתפים. הכינוי לו זכתה ועדת-הכספים — ועדת אש"ל קרגמן — לא הפריע כלל ל-קרגמן עצמו להמשיך בנוהג זה. והטריח את חברי הכנסת, המתגוררים בכל רחבי הארץ, לבוא לישיבות הוועדה מדי יום ביומה, בין אם הן נערכות בכנסת בירושלים, ובין אם במשרדי בנק ישראל בתל-אביב.

צימצומים בכוח. אולם כאשר יצאה הידיעה אל מחוץ לכתלי הכנסת והגיעה לציבור הרחב (העולם הזה 1942), נבהל קרגמן. הוא הודיע לחברי ועדת-הכספים על צימצום הישיבות. מעתה ואילך לא יתקיימו עוד ישיבות הוועדה בימי החמישי בשבוע.

פירושה של החלטה זו הוא חיסכון של 1260 לירות לשבוע. מאחר שכל חבר של ועדת-הכספים מקבל אש"ל בסכום של 60 לירות לישיבה, ובוועדה חברים 21 חברי כנסת מקבלי אש"ל.

עמידר, שמיע ומישטרת ישראל

525 אלף לירות!
חיים טל הודיע בחקירה כי החתימת המתנוססת על הפקודה ל"מרכנתיל" אינה שלו, והיא מזוייפת.

בעיצומה של החקירה הודיעו ראשי ועד עובדי "עמידר" לחוקרים, כי גילו שהכספים המנוכים ממשכורתם כל חודש, לרכישת מילווה חיסכון שכירים ל"פי החוק, לא הועברו ל"בנק ישראל" לקניית התעודות, אלא הופקדו בבנק בינוני תמורת ריבית גבוהה. מדובר ב"חצי מיליון לירות לפחות. אם יקנו את התעודות עכשיו, יקבלו תעודות השוות פחות, שכן בינתיים עלה המדד. האחראי לאירכישת התעודות, והפקדת הכסף ב"בנק הבינוני, הוא שוב צבי כץ.

מנכ"ל "עמידר" טען כי נערכים ב"רורים עם "בנק ישראל" בקשר לתעודות, ואין זה עניין להנהלה. לדבריו, זיוף החתימה אינו עניין למישטרה.

כאשר נשאל לוי מי נהנה מחפשי ה"ריבית על כספי "עמידר", ואם נחקר כץ אם קיבל חלק, ענה כי לא נעשתה כל חקירה מעין זו.

התנהגות חברת "עמידר" היא שערורייה ממדרגה ראשונה. ראש אגף-הכספים בחברה מתלונן כי חתימתו זוייפה, ומנכ"ל החברה אינו מוצא לנכון לפנות למישטרה.

ל"עמידר" יש גם יושב-ראש מועצת מנהלים, בשכר מלא, הכולל לישיבה ומזכירה ונהג צמוד, הלא הוא **צבי אל-דורטי**, השואף להיות חבר-כנסת. כי יושב-ראש בשכר מלא הוא נושא באת-ריות מלאה. האם הוא יכול להצדיק את השקת השערורייה?

פרשה זו התגלתה במיקרה, תודות ל"פירסום כאן. מי יודע כמה שימושים שלא-ברשות, בכספי-ציבור, נעשים בשאר מקומות? על שר-הפנים להורות לרשויות המקומיות כי כל עירייה תדווח ל"מישרדו על כל הלוואה שהיא מקבלת, על מקורותיה האמיתיים ותנאיה המל-אים.

"עמידר" הוקמה לשיכון עולים, ולא למתן הלוואות בריבית גבוהה לעיריות באמצעות מתווכים, ושר-האוצר הורה על חקירה מלאה. כך, בעיקבות הכתבה כאן, החלה החקירה שהעלתה כי: "עמידר" הפקידה 3 מיליון לירות ב"בית של שמונה אחוזים, צמוד למדד, ב"בנק מרכנתיל". שמיע פנה לצבי כץ, גיזבר "עמידר", וביקש להשתמש בכס-

י"ר אדורטי

בעד שכר מלא, נגד אחריות מלאה

פ.ס. ל"בנק מרכנתיל" הוצגה פקודה, ב"חתימת כץ וחיים טל, מנהל אגף הכספים, המורה על העברת הכספים באמצעות שמיע לעיריית תל-אביב.

הכספים ניתנו לעירייה בריבית ה"גבוהה לפחות בשניים וחצי אחוזים ממה שמקבלת "עמידר" עליהן. ההפרש בריבית לשנה הוא 75 אלף לירות. ההלוואה לעירייה היא לשבע שנים, וההפרש על השימוש בכספי "עמידר" הוא, אם כך,

החברה הלאומית המשכנת עולים, "עמידר", גילתה כי מרכז הגיזברות שלה, **צבי כץ**, השתמש בכספי החברה ללא אישור. היא קיבלה ממנהל אגף הכספים, **חיים טל**, הצהרה כי חתימתו זוייפה. נציגות ועד-העובדים מסרה לה"ה את החברה כי כספים שניכה צבי כץ משכר העובדים, בסך חצי מיליון לירות, לרכישת איגרות מילווה, לא הועברו ל"בנק ישראל", והופקדו בבנק מיסחרי למטרות אחרות.

מנכ"ל "עמידר", **אלברט לוי**, ש-אישר כל זאת בשיחה עם עורך מדור זה, הצהיר כי טרם נמסרה כל תלונה למישטרת ישראל, וכי החברה תדון בפרשות אלה במוסדות הפנימיים שלה. הדיון ייערך בעוד עשרה ימים.

■ ■ ■

זכו קיצור העובדות.
הסיפור המלא התחיל לפני כמה חודשים, עת התפרסמה במדור זה ידיעה על הלוואה בריבית קצוצה שמלווה ל"עיריית תל-אביב איש-הכספים **ראובן שמיע**. הידיעה מסרה כי העירייה קיבלה משמיע 20 מיליון לירות, באמצעות קבוצת הבנקים, "מרכנתיל-ברקליס". היא תשלם עבורם ריבית של עשרה וחצי אחוזים, צמודים למדד (הריבית כוללת אחוז וחצי עמלה).

נוסף לכך תפקיד העירייה לטובת שמיע 10 מיליון לירות בריבית של 24%-22%, הנמוכה בעשרה אחוזים מן הריבית בשוק. הפקדה כזו פירושה ייקור ההלוואה של שמיע לעירייה בשני אחוזים נוספים לשנה. מישרד-הפנים מתיר הלוואות לרשויות המקומיות רק בריבית של 9%.

מייד לאחר פירסום הידיעה פנה שר-האוצר, **יהושע רבינוביץ**, אל חיי-רייה, וביקש ממנה את העובדות המל-אות, מהגם שנמסר לו ששמיע גייס את 20 המיליון, שהוא נותן לעיריה, ממקור-רות שונים, כולל 3 מיליון מחברת "עמי-דר".

גרשהם

יצאה

מישראל

"גרשהם" הקימה סניף בישראל בשנת 1928, ומאז משמשת כסוכנה מישפחת **ארנסט המבורגר**. עתה פנתה "גרשהם" לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, וביקשה לאשר את העברת כל פעולותיה מן הסניף לחברת "הראל". זו שייכת ב"74% למישפחת המבורגר, והיתרה ל"חברת-הביטוח "יהודה". בבקשה נמסר כי "גרשהם" מחסלת את סניפיה בכל העולם, ועוברת לעבוד באמצעות חברות מקומיות.

בבקשה נמסר עוד, כי חברת "הראל" תציע לכל בעלי הפוליסות הלא-צמודות של "גרשהם" להפכן לפוליסות צמודות, בלי העלאת הפרמיה.

חברת-הביטוח הבריטית "גרשהם", אחת הידועות ב"סיטי" של לונדון, מש-נה את אופן פעולתה בישראל, ולמעשה הפסיקה לפעול כאן ישירות.

איך לסדר

את מס'הקנייה

המשבר במכירות מוצרי-חשמל, וטל-וויזיות בעיקר, יצר בעיות למשווקים. הם

הוא כה חמור עד כי, כשהובאה לפני ועדת-הכספים של העירייה בקשת בית-החולים ביפו, המטפל בחלק הנחשל של העיר, לא מצאה הוועדה אפשרות לחק-צב לבית-החולים יותר מאשר עשרת אלפים לירות.

אולם כמה דקות לאחר-מכן החליטה אותה ועדת-כספים עצמה להקציב 15 אלף לירות ל"מידרשה הלאומית על-שם אריה בן-אליעזר", מוסד מיפלגתי של חרות, בעל מגמות קיצוניות וקנאיות, שהרוח החיה בו היא ח"ב גאולה כהן.

כספך

וגאולה כהן

עיריית תל-אביב סובלת, כידוע, ממח-סור במזומנים, ולכן היא לווה מראובן שמיע כספים בריבית קצוצה. המחסור

רוח חיה גאולה כהן
נגד חוליה. בעד קנאים